

РЕШЕНИЕ

№ 4829

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **13881** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Ф. маркет Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А., в качеството на управител, срещу решение от 30.08.2012г. по НАХД № 7527/2012г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав, с което е потвърдено наказателно постановление/НП/ № 23-2304245/13.01.2012г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област”- С., с което на Ф. маркет Е. в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.128.

В жалбата са развити подробни съображения за неправилност на съдебното решение. Основните касационни аргументи са два: 1) съществени процесуални нарушения при връчване на АУАН, които първоинстанционният съд не е взел предвид – непосочване кога е извършено нарушението, липса на подпис на свидетеля под установения отказ от получаване на АУАН; оттегляне на пълномощията от лицето, представлявало дружеството преди връчване на АУАН; отсъствие на представляващия дружеството при съставяне на акта; 2) нарушение на материалния закон – според жалбоподателя твърдяното нарушение не е извършено, защото своевременно е заплатено трудовото възнаграждение на Д. И. В. за месец септември 2011г. Изразено е искане решението на Софийски районен съд да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго,

по съществото на спора, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата по изложените в същата съображения.

Ответникът не се представлява и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, VII-ми касационен състав, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка съгл.чл.218 от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел за установено, че в резултат на извършена на 26.10.2011г., 09.11.2011г., 14.11.2011г. до 23.11.2011г. проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Д „ИТ Софийска област“- С. на Ф. М. Е., стопанисващ обект административна сграда в [населено място], [улица], е констатирано, че проверяваното дружество, в качеството му на работодател не е изплатило уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на Д. И. В.. За констатираното нарушение е съставен акта за установяване на административно нарушение № 23-2304245 от 23.11.2011г. Въз основа на същия е издадено наказателно постановление № 23-2304245/13.01.2012г., от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“- С., с което на Ф. маркет Е. в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.128.

По делото са представени доказателства, от които е видно, че съставеният акт е вписан в ревизионната книга по чл. 408 от КТ. Същият се счита връчен с изтичане на 3 дневен срок от вписването. Следва да се има предвид и това, че имената и ЕГН-то на свидетеля на отказа са вписани в акта. Безспорно е, че от дружеството работодател е подадено възражение срещу така съставения АУАН. Целта на връчването на акта е именно възможността за защита срещу установените с него факти, каквато дружеството е упражнило чрез подаденото възражение срещу АУАН на 29.11.2011г. Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението на касатора относно липсата на дата на извършване на нарушението. На първо място, се констатира, че деянието е констатирано по време на проверка за спазване на трудовото законодателство, извършена през октомври и ноември 2011г. Съгласно чл. 270, ал.2 от КТ трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго. По делото липсват доказателства за друга уговорка за заплащане на работната заплата; не е приложен и индивидуален трудов договор с въпросното лице, в който да е уговорено друго. Следователно трудовото възнаграждение е дължимо най-късно на първо число от месеца, следващ месеца, през който е претърпян труд. На следващо място посочени са, както в протокола от извършената проверка и в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието - вида на нарушението, датата и мястото на извършване на проверката, обстоятелствата, при които е извършено, и законовите разпоредби, които са нарушени.

Неоснователно е и възражението за неспазване на разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от

ЗАНН, която вменява задължение при отказ на нарушителя да подпише акта, същото да се констатира чрез подпис на един свидетел, името и точния адрес, на който се отбелязват в акта. Видно от отбелязването върху АУАН, К. В. е възразила да получи АУАН поради липсата на представителна власт по отношение на дружеството, което санкционираното дружеството сочи като порок на проведеното административно-наказателно производство и съответно на съдебното такова по обжалването му. Съгласно разпоредбата на чл.416, ал.2 от Кодекса на труда, когато контролен орган е съставил акт за административно нарушение по време на проверката, но актът не може да бъде връчен веднага, той вписва съдържанието на акта в ревизионната книга, а съгласно ал.4 на същата законова разпоредба в случаите по ал. 2 актът за установяване на административно нарушение се смята за връчен след изтичане на тридневен срок от датата на вписването. В разглеждания случай от доказателствата по делото се потвърждава, че актът е връчен чрез вписването му в ревизионната книга, с оглед и което е неоснователно твърдението за невръчването му по законоустановения ред.

Съгласно разпоредбата на чл.128, ал.3 от КТ, работодателят е длъжен да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, а съгл.чл.270, ал.3 от КТ фактът на изпълнение на това задължение се установява срещу подпис на работника или служителя във ведомостта или срещу разписка, или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка.

Спорният момент в случая е платено ли е възнаграждение за месец септември 2011г. на Д. В. и кога. Настоящата инстанция споделя изцяло като правилен, извода на Софийския районен съд, че е налице нарушение на трудовото законодателство, доколкото на лицето В. не е изплатено трудово възнаграждение за месец септември 2011г. Не е представена ведомост за м. септември 2011г., в която да се съдържа подпис на работника, удостоверяващ получаването на трудово възнаграждение. Приложен е фиш на Д. И. В. за м. септември 2011г., но същият не е подписан от лицето. Не са представени доказателства, че Д. В. реално е получил посочената във фиша сума. С оглед на изложеното съдът приема, че не е установено изплащане на трудовото възнаграждение за месец септември на работника Д. И. В..

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.08.2012г. по НАХД № 7527/2012г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение 122-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.